

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Mgr. František Papáček

MHMP 272298/2020

236004394

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: **2 / 0**

S-MHMP 787023/2019

Datum:

18.02.2020

Kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11.02.2020, č.j. 10 A 160/2019 - 171

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 11.02.2020, č.j. 10 A 160/2019 – 171, doručeného rovněž dne 11.02.2020, bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 18.07.2019, č.j. MHMP 1214651/2019, kterým Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „stěžovatel“) nevyhověl odvolání žalobce, spolku Pankrácká společnost, z.s., sídlem Hudečkova 1097/12, Praha 4 (dále jen „žalobce“), proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, č.j. P4/042788/19/OŽPAD/HNL, ze dne 25.03.2019, jímž bylo povoleno Římskokatolické farnosti u kostela Panny Marie Královny Míru, IČO: 493685911, sídlem Ve Lhotce 330/36, Praha 4, pokácení 7 kusů dřevin a 11 skupin zapojených porostů, v rozhodnutí blíže specifikovaných, a to za účelem provedení stavby „Stavební úpravy fary a kostela Panny Marie Královny Míru Praha – Lhotka“.

Proti shora uvedenému rozsudku podává stěžovatel ve smyslu ustanovení §§ 102 a 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, tuto

k a s a č n í s t í ž n o s t.

Důvod pro podání kasační stížnosti spatřuje stěžovatel v nezákonnosti výše uvedeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Stěžovatel namítá, že soud nesprávně posoudil rozhodnutí stěžovatele jako nepřezkoumatelné, kdy stěžovatel dle soudu ve svém rozhodnutí neprovedl porovnání dílčích konkurujících si významů – na straně jedné funkčního a estetického významu předmětných dřevin, které byly v rozhodnutích správního orgánu prvního stupně a odvolacího správního orgánu náležitě popsány a vyhodnoceny a na straně druhé závažnosti důvodu pro pokácení dřevin, kterým je

v daném případě stavební úprava kostela a fary (spočívající především v přístavbě a rozšíření) a se kterou jsou předmětné dřeviny prokazatelně v kolizi. K tomu soud ve svém rozsudku (bod 65) konkrétně uvedl, že „pokud jde o porovnání dílčích, vzájemně si konkurujících významů popsaných a posouzených ad (i) a (ii), soud byl nucen konstatovat, že úvaha zachycující provedené správní uvážení k této otázce v napadeném rozhodnutí ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím zcela absentuje. Rozhodnutí obsahují pouze vlastní závěr o výsledku porovnání s tím, že zájem na kácení dotčených dřevin převažuje nad jejich zachováním. Chybí v nich nicméně jakékoliv úvahy,

resp. porovnání toho, zda je zamýšlené pokácení zcela konkrétních dřevin přiměřené konkrétnímu účelu či přínosu navrhované stavby. Jak soud vyhodnotil výše, ze správních rozhodnutí jsou patrné pouze závěry ad (i) a jen velmi kuse ad (ii.), vzájemná konfrontace obou těchto zájmů v nich však zachycena není, přestože je právě tato část jádrem správního uvážení podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Z výše bohatě citovaných judikатурních závěrů (viz body 55 až 59 tohoto rozsudku) přitom jednoznačně plyne, že takovéto porovnání musí být orgánem ochrany přírody přezkoumatelným způsobem provedeno“.

Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí řádně popsal a vyhodnotil funkční a estetický význam dřevin, které jsou předmětem daného řízení (viz strana 19 až 21 jeho rozhodnutí) a dále pak dostatečně podrobně rozebral důvod pro povolení jejich kácení (viz strana 21 a 22 jeho rozhodnutí), když tyto dřeviny shledal jako dřeviny s průměrnou funkční a estetickou hodnotou. Tímto důvodem je stavba nazvaná „Stavební úpravy fary a kostela Panny Marie Královny Míru Praha – Lhotka“, která, jak správní orgán prvního stupně náležitě do odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, „je stavbou občanské vybavenosti, která bude sloužit široké veřejnosti, neboť kostel i farní centrum zajišťuje pastorační funkce pro velké území Prahy 4 a Prahy 12.“ Stejně tak uvedl, že se jedná o stavbu, která bude sloužit široké veřejnosti a povede ke zlepšení kulturního prostředí v lokalitě, což lze též považovat za veřejný zájem. Toto vymezení provedl v rámci informací, které se mu podařilo v průběhu řízení o předmětné stavbě získat. Z rozsudku soudu konkrétně nevyplývá, v čem více by ono vymezení závažného důvodu a poměření obou zájmů viz výše mělo spočívat.

Na tomto místě stěžovatel upozorňuje zejména na větu uvedenou na straně 14 v bodu 64 uvedeného rozsudku, kde soud uvedl, že „*tomuto posouzení nepřidalo, když správní orgán prvního stupně řadu konkrétních námitek žalobkyně týkajících se stavební úpravy samotné odbyl tím, že pro dané řízení jsou irelevantní a patří do stavebního řízení. Striktně (formálně) vzato s ním soud sice souhlasí, neshledává tudíž nepřezkoumatelnost rozhodnutí v nevypořádání námitek účastníka řízení, avšak věcná reakce na ně ze strany orgánu ochrany přírody mohla ke kýženému vyhodnocení vést.*“ K tomu stěžovatel namítá, že orgánu ochrany přírody nepřísluší v řízení o povolení kácení dřevin, kde je závažným důvodem pro povolení kácení stavební záměr, na který již bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí (případně i stavební povolení), tento jakkoli stavebně-technicky hodnotit či hypoteticky rozebírat jeho technické změny či úpravy. Orgán ochrany přírody je vždy povinen posuzovat stavební záměr tak, jak je vyprojektován a jak jsou jeho parametry popsány v rozhodnutí vydaném stavebním úřadem, přičemž mu nepřísluší jakkoli rozporovat jeho technické parametry, navrhopvat změny, apod.

Vždy musí vycházet z podkladu, který je mu předložen a jeho obsahu. Na orgánu ochrany přírody toto ani nelze požadovat, jelikož oprávněné úřední osoby v daném řízení nemají patřičné odborné vzdělání v oboru stavebnictví. Z tohoto důvodu jsou vždy veškeré námitky spolků v řízeních o povolení kácení dřevin, které směřují proti technickým parametrům dané stavby jako důvodu pro povolení kácení (například, že stavba by mohla být menší, stavba by mohla být jinak umístěna, apod.) vždy zcela oprávněně odmítány s tím, že tyto do řízení o povolení kácení dřevin nepatří, nýbrž patří do řízení vedeného stavebním úřadem a po orgánu ochrany přírody nelze požadovat, aby tyto námitky vypořádával.

Správní orgán prvního stupně tak splnil veškeré podmínky uložené mu ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, když předmětné kácení povolil ze závažného důvodu, který ve svém rozhodnutí náležitě vymezil, přičemž náležitě vyhodnotil funkční a estetický význam předmětných dřevin určených ke kácení a tyto dva protichůdné zájmy, tedy na jedné straně zachování dřevin a na straně druhé realizaci předmětného stavebního záměru náležitě dostatečně porovnal.

Stěžovatel jako odvolací správní orgán pak na základě podaného odvolání neshledal jediný důvod pro zrušení či změnu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, obzvláště když námitky uvedené v odvolání byly formulovány pouze obecně a dosti vágně a zde stěžovateli nezbývá než zopakovat to stejné, co v této věci již uvedl dříve, a sice, že míra precizace odvolacích bodů do značné míry určuje to, jaké právní ochrany se účastníkovi řízení dostane. Pokud odvolatel formuluje námitku pouze tím, že odkáže na jednotlivá ustanovení zákona, dle nichž správní orgán prvního stupně rozhodoval, a konstatuje jejich porušení, aniž by konkretizoval, v čem spočívalo pochybení správního orgánu prvního stupně, přezkoumá odvolací správní orgán uvedená ustanovení pouze ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu zpravidla tak, že konstatuje, že neshledal porušení citovaných ustanovení. Tak tomu bylo i v daném řízení, na což poukázal i soud na straně 14 rozsudku v bodu 63: *„K přístupu žalovaného k této otázce v napadeném rozhodnutí pak soud na okraj poznamenává, že žalobkyně tím, že odvolání formulovala velice stručně a obecně, touto absencí konkrétní polemiky se závěry prvostupňového rozhodnutí nedala žalovanému důvod případné vyhodnocení funkční a estetické stránky dřevin dále rozvinout, jestliže sám shledal úvahu správního orgánu prvního stupně dostatečnou“*.

Stěžovatel nijak nepochybuje citace uvedené soudem v uvedeném rozsudku ohledně toho, že územní rozhodnutí a stavební povolení mohou být důvodem ke kácení, avšak tento důvod je nutno poměřit s funkčním a estetickým významem dřevin a může se tedy stát, že zájem na zachování dřevin převáží nad zájmem na realizaci dané stavby. V daném případě však toto poměření řádně proběhlo a bylo shledáno, že důvod pro povolení kácení spočívající v realizaci uvedené stavby převyšuje důvod pro zachování předmětných dřevin s průměrným funkčním a estetickým významem.

Stěžovatel rovněž považuje za nesprávné soudem provedené posouzení otázky zvolené metodiky pro výpočet ekologické újmy, kterou pro vypracování svého posudku zvolil správním orgánem prvního stupně ustanovený znalec pan Ing. Bulíř, jak jej soud uvedl v bodu 85 odůvodnění rozsudku. Správní orgán prvního stupně na straně 14 až 15 svého rozhodnutí

stručně a jasně uvedl, v čem spočívá nevhodnost použití metodiky Agentury ochrany přírody a krajiny ČR a proč byla namísto ní zvolena tzv. Kochova metoda pro vypracování daného znaleckého posudku. Stěžovatel jako odvolací správní orgán pak na straně 33 odůvodnění svého rozhodnutí konkrétně a dostatečně podrobně rozebral proč nemá důvod jakkoliv zpochybňovat odbornost uvedeného znalce, metodu, kterou pro vypracování posudku použil a tím pádem ani posudek samotný a závěry v něm uvedené. I zde stěžovatel znovu poukazuje na fakt, že odvolání bylo podáno poměrně stroze a vágně, což sám soud uznal viz výše citace z bodu 63 odůvodnění rozsudku. Podrobný rozbor této metodiky a důvody jejího použití pak stěžovatel provedl až ve vyjádření k žalobě, jelikož až v této žalobě bylo její užití náležitě podrobně rozporováno.

S ohledem na shora uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11.02.2020, č.j. 10 A 160/2019 – 171, ve smyslu ustanovení § 110 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

RNDr. Štěpán **K y j o v s k ý**
ředitel odboru ochrany prostředí
podepsáno elektronicky